

Byraadsmedlem Haugner til Borgmester Bresemann, forelægger i Kasse- og Regnskabsudvalget sine Oplysninger og henstiller, at Manden forsvinder i Stilhed fra de offentlige Hverv, han indtog. Jeg kalder dette en virkelig hensynsfuld Optræden overfor den Person, Talen var om, og jeg kalder det en ansvarsfuld Optræden overfor den Kommune, i hvis Bestyrelse Redaktør Haugner sad. I et senere Møde i Kasse- og Regnskabsudvalget fremdrager Haugner paa ny Sagen, og Borgmester Bresemann oplyser da, at han har talt med Hr. Olsen, der havde benægtet at have gjort sig skyldig i noget ulovligt, og dermed var Borgmester Bresemann færdig, dermed slaar han sig til Taals. Redaktør Haugner svarede, at Hr. Bresemann jo vidste, hvorfra Redaktørens Oplysninger stammede, og opfordrede ham til at henvende sig dér for at faa konstateret, at disse Oplysninger var rigtige. Der sker intet. Senere minder Redaktør Haugner atter om Sagen — der sker intet. Hr. Olsen beholder sine offentlige Tillidshverv. At Hr. Haugner ikke har været hidsig for at faa denne Sag ført offentligt frem, fremgaar af dens Historie, saaledes som jeg nu har redegjort for den, og det var jo ogsaa en naturlig Følge af den Motivering, som Redaktøren havde givet Sukkerfabrikkens Bestyrelse for sin Henvendelse, og af det Løfte, han havde givet til den vedkommende. Tiden glider hen. Før Jul stiftes der saa en Forening under Navnet „De gamles Værn“, og indenfor den socialdemokratiske Kreds benytter man Hr. Hjelpekasseformand Oluf Olsen som Medindbyder og Medstifter — hans Navn skulde altsaa være særlig tillidvækkende. Da man saa dette, var man klar over, at Socialdemokratiet ikke vilde lade Hr. Olsen falde, og Redaktør Haugner fandt da, efter at Aar og Dag var gaaet, ikke længere at kunne forsvare Medviden i disse Forhold uden at drage Omsorg for, at Hr. Olsen blev fjernet fra den Tillids-post, til hvilken han var uværdig. — Saaledes ligger denne Sag, og det maa jo forhavse, at man ikke i Nakskov Kommune, hvor man har haft en Række beklagelige Eksempler paa Misbrug af offentlige Midler og Bedragerier, har følt større Ansvar i denne Sag fra Ledelsens Side, end Tilfældet har været. Det er jo ikke længe siden, at et socialdemokratisk Byraadsmedlem maatte udtræde af Nakskov Byraad overbevist om at have besveget den Sognkasse, for hvilken han tidligere havde været Formand, for 10 000 Kr., et Forhold, der ogsaa tolereredes af Socialdemokraterne lang Tid efter, at det

var oplyst og godtgjort. Kæmnerens Forhold dernede og de uheldige Konsekvenser for Kommunen, dette har faaet, skal jeg i denne Forbindelse slet ikke fremdrage, men jeg synes, det burde have været den alvorligst tænkelige Advarsel for Ledelsen af Nakskov Kommune til ogsaa angaaende Hr. Olsens Forhold at bringe Klarhed og Renhed til Veje.

Det ærede Medlem Hr. Stauning siger nu i denne Forbindelse, at Hr. Olsen har uddelt Roeaffald til visse Folk, og Nakskovs Borgmester, det ærede Medlem af dette Ting Hr. Bresemann, udtalte i det sidste Byraads møde i Nakskov en Sigtelse overfor Landboerne, idet han udtalte, at det vist kunde være ønskeligt at faa Rede paa, hvad det er for Folk, der har faaet dette Roeaffald. Og i denne Forbindelse fortsætter Hr. Bresemann med følgende Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere efter „Lolland-Falsters Socialdemokrat“s Referat. Bladet refererer saaledes: Borgmesteren siger: Jeg skal lige berøre de ganske ejendommelige Forhold, der hersker paa Sukkerfabrikken, Forhold, som ogsaa maa tages i Betragtning ved Bedømmelsen af Oluf Olsens Forseelse. Hvert Aar ved Nytaarstid kører Vogne ud fra Sukkerfabrikken med Sukker til Toldbetjente og lignende Embedsmænd, til dem fordeler man gratis Sukker. Det er højst mærkeligt, at disse, der paa Statens Vegne skal føre Kontrol, saaledes faar Gaver. Dette kan give Rum for anden Mistænkeliggørelse. Jeg ved vel, at det er Hovedbestyrelsen for De danske Sukkerfabrikker, der maa have taget Bestemmelse om disse Gaver og altsaa bærer Ansvaret for dette mærkelige Forhold, men Sukkeret er ifølge Overenskomsten med Sukkerroedyrkerne ikke Sukkerfabrikkernes, men Roedyrernes. Det er derfor et Spørgsmaal, om denne Fordeling er fuldt lovlig. I hvert Fald drejer det sig om langt større Beløb end det Sukkerroeaffald, der er Tale om, at Oluf Olsen har foræret bort. — Man ser altsaa, det er et Forsvar for Oluf Olsen, der her skal føres. Og Borgmesteren fortsætter: Jeg tror, at det her fremdragne Forhold i nogen Grad kan være Aarsag til, at Moralens er slap paa Fabrikken. — Sigtelsen er ganske tydelig. — Bestyreren er Tjener, Hovedbestyrelsen er Tjener, alle har de den Opgave at opfylde deres Forpligtelser, men det ser mærkeligt ud, at man fordeler Sukker, f. Eks. til Tolderne fra øverst til nederst. — Se, man mener altsaa at kunne føre et Forsvar for den bedrageriske Hjelpekasseformand ved at